

[Arne Melchior]

Der er ingen forglemmelse, og det drejer sig om en harmonisering på lettelses- og ikke på besværliggørelsesområdet.

Justitsministeren (Engell):

Det har været kendetegnende for den debat, vi har haft om beslutningsforslaget, at der ikke er den store uenighed, når det gælder sigtet. Uenigheden er i højere grad koncentreret om midlerne og først og fremmest tempoet i den proces, som vi alle er enige om skal ske.

Ved førstebehandlingen af forslaget gav jeg udtryk for – og det synspunkt vil jeg gerne fremhæve igen – at efter vores opfattelse er det socialdemokratiske forslag alt for unuanceret. Det, at man betragter alle de østeuropæiske lande som en enhed og som en helhed, mener jeg er for unuanceret en indfaldsvinkel.

Jeg mener også, at det er vigtigt at understrege, som flere af regeringspartierne ordførere har gjort det, at der i den tid, der er gået, siden vi havde det socialdemokratiske forslag til førstebehandling, rent faktisk er taget væsentlige initiativer. Der er nævnt ophævelse af visumkravet over for ungarske statsborgere med diplomat- og tjenestepas, noget, som jeg anser for et første skridt i retning af en fuldstændig ophævelse af visumpligt over for Ungarn, og der er også nævnt visumgebyrerne, som er blevet ophævet.

Jeg skal sige til hr. Knud Lind, at vi naturligvis i regeringen har noteret os den opfordring, som et flertal af partierne har rettet til regeringen om gensidigheden på dette område, og jeg er sikker på, at udenrigsministeren, hvis ressort det er, også vil notere sig det synspunkt, som et flertal i Folketinget her tilkendegiver.

Jeg mener også, at de initiativer, der er taget, har været med til at lette og forbedre østeuropæernes muligheder for at rejse til Danmark, og vi vil naturligvis fortsat følge udviklingen. Der kan ikke være tvivl om, at det, vi på det seneste har oplevet i DDR efter valget, giver anledning til, at vi i særlig grad er opmærksomme på, om der kan blive tale om lempelser i visumpolitikken i forhold til DDR.

Der er ét moment, som jeg synes at hr. Ole Espersen forbigik, og som jo er et kernepunkt i vores argumentation, og det er det forhold, at vi inden for det europæiske samarbejde lægger vægt på at handle i stor grad af enighed og fællesskab, når det gælder visumpolitikken, og at

vi også ønsker en så ensartet holdning som muligt i forhold til de andre nordiske lande. Derfor ville det socialdemokratiske forslag indebære en dansk enegang, som ville være helt ude af takt med bestræbelserne for en koordineret optræden.

Men jeg vil da gerne sige, også på baggrund af valget i DDR, at inden for både det nordiske og det europæiske samarbejde er det vores hensigt at tage teten med henblik på at få gennemført lempelser i visumreglerne, ikke mindst i forhold til DDR, men det må ske som led i en koordineret, samlet, enig indsats.

Til hr. Arne Melchior blot det: Jeg forstod godt, hvad hr. Arne Melchior sagde vedrørende spørgsmålet om visum for danskere, der rejser til USA. Her må man vel nok være opmærksom på, at der for USA er nogle væsentlige immigrationspolitiske hensyn den ene vej i forhold til omverdenen, som i mindre grad er gældende for os i forhold til USA.

Jeg har noteret mig hr. Arne Melchiors synspunkt, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke forudser nogen ændring på dette område, og en dansk overvejelse om pludselig at indføre visumpligt i forhold til amerikanere, der kommer hertil, tror jeg hverken hr. Arne Melchior eller – selvfølgelig – regeringen kan være interesseret i.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Undskyld, at jeg fremturer. Det er da klart, at jeg ikke ønsker indførelse af ny visumtvang. Det var det modsatte, der var mit ærinde, og jeg sagde selv i min henvendelse til justitsministeren, at der kunne være hensyn for USA, som måske ikke gjaldt her i landet. Vi er jo ikke nogen supermagt, men det kan ikke være det med immigrationen. Enhver dansker, som ikke er vældig hårdt belastet, får jo automatisk visum til USA. Derfor er frygten for en massiv immigration af danskere til USA nok ikke noget motiv for USA til at opretholde den restriktion, og hvis jeg anlægger den mest optimistiske og velvillige fortolkning, anser jeg det efter justitsministerens svar ikke for udelukket, at han vil give tanken en ny overvejelse.

Det må da i øvrigt være en glædelig henvendelse for en justitsminister i USA at få: Vi danskere holder meget af jer, vi kan godt lide at besøge jer, og lad dog være med det bureaukrati